

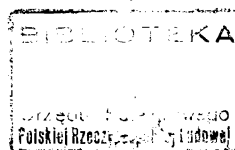
10 sierpnia 1928 r.

2

URZĄD PATENTOWY

Gosz 3/00

RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

OPIIS PATENTOWY

Nr 10149.

Kl. 57 c 8.

Juljusz Gosiewski
(Warszawa, Polska).

Przyrząd do wywoływania błon fotograficznych zwijanych (wywoływaczka).

Zgłoszono 13 kwietnia 1928 r.

Udzielono 11 marca 1929 r.

Przyrząd według wynalazku skonstruowany jest w ten sposób, że błona nawija się po spirali od największego do coraz mniejszego promienia tarcz dwutarczowego bębna nawijającego, przyczem ilość rozтворów chemicznych potrzebnych do wywoływania jest zależna wyłącznie od ilości nawiniętej na bęben błony fotograficznej.

Istotę wynalazku stanowi samo nawijanie po spirali od największego do najmniejszego promienia tarcz bębna nawijającego, które odbywa się dowolnie szybkim ruchem obrotu korby bębna; przy nawijaniu błona przesuwana się po ślimacznicy.

Okrywając bęben nawijający dwoma zbiornikami, służącymi jako zbiorniki rozтворów chemicznych, uzyskuje się bez-

względna pewność zabezpieczenia bębna wywoływaczki od jakichkolwiek uszkodzeń podczas transportu.

Rysunki przedstawiają: fig. 1 — widok wewnętrzny jednej z dwu bliźniaczych tarcz bębna nawijającego, z oznaczeniem rozmieszczenia ślimacznicy i rolek; fig. 2 — przekrój pionowy przez oś wywoływaczki, gdzie *a* oznacza tarczę bębna, *b* — oś bębna, *c* — poprzeczkę prowadzącą w pozycji *Y*, osiąganą po ukończeniu nawijania błony (podczas gdy w pozycji *X* poprzeczka rozpoczyna nawijanie błony po spirali), *d* — podstawy wraz z łożyskami; fig. 3 — przedstawia poprzeczkę prowadzącą; fig. 4 — zbiornik do rozтворów.

Rolekę z błoną, wyjętą z aparatu fotograficznego, zakłada się w uchwyty. Ko-

niec błony, odpowiednio nacięty, zakłada się w poprzeczkę prowadzącą, umieszczoną pomiędzy dwiema tarczami bębna, które znajdują się na wspólnej, zakończonej korbą osi. Do nawijania błony oś opiera się na łożyskach, utrzymujących bęben nieruchomo, ponieważ dwa występy tarcz wchodzą w odpowiednie wycięcia. Oś obracamy zapomocą korby, wskutek czego poprzeczka prowadząca, która przesuwą się w ślimakach tarcz, przeciąga jednocześnie błonę po rolkach ruchem spiralnym do osi. Powrotny ruch osi, czyli odwiniecie błony, uniemożliwia zapadka kółka zębatego zaklinowanego do osi. Po całkowitem nawinięciu błony, koniec jej pozostaje przytrzymany przed ślimakiem tarcz zapomocą klamry, a opuszczona zapadka drugiego kółka zębatego unieruchomia w zupełności oś w stosunku do obydwóch tarcz bębna. Bęben wyjmujemy się z łożysk i umieszczamy w łożyskach zbiornika z wywoływaczem (poziom płynu uzależniony jest od ilości metrów nawiniętej błony). Przez obrót rączką (obróć całego bębna) następuje zanurzenie błony całkowite i wywołanie. Po ukończeniu wywoływania, otwierając kran zbiornika, odprowadza się wywoływacz do butli, a wprowadza się wodę do obmycia błony. Po obmyciu przekłada się bęben do drugiego zbiornika celem utrwalenia. Po wysuszeniu błony zwalnia się odpowiednią zapadkę tarczy i błonę wyciąga się, nawijając ją na rolkę. Przez zbliżenie na osi tarcz bębna i zmianę części poprzeczki prowadzącej błonę przyrząd nadaje się do pracy wszelkimi szerokościami błony.

Obydwa zbiorniki, jako zbiorniki roztworów, są identyczne.

Do transportu, względnie do przecho-

wywania wywoływaczki, na bęben, znajdujący się w jednym z zbiorników, zakłada się zbiornik drugi. Łożyska zbiorników obejmują oś bębna, a zbiorniki spięte z boków sprzączkami chronią całkowicie bęben od uszkodzeń. Całość podczas transportu znajduje się w skrzyni.

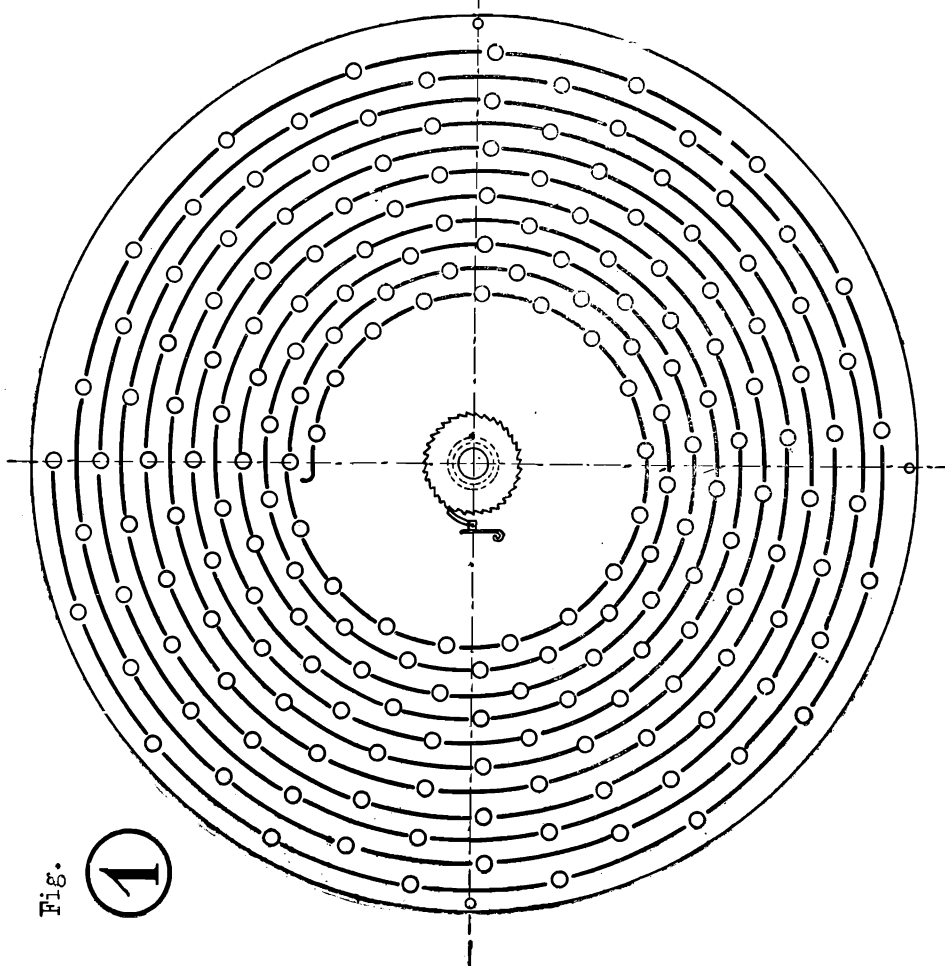
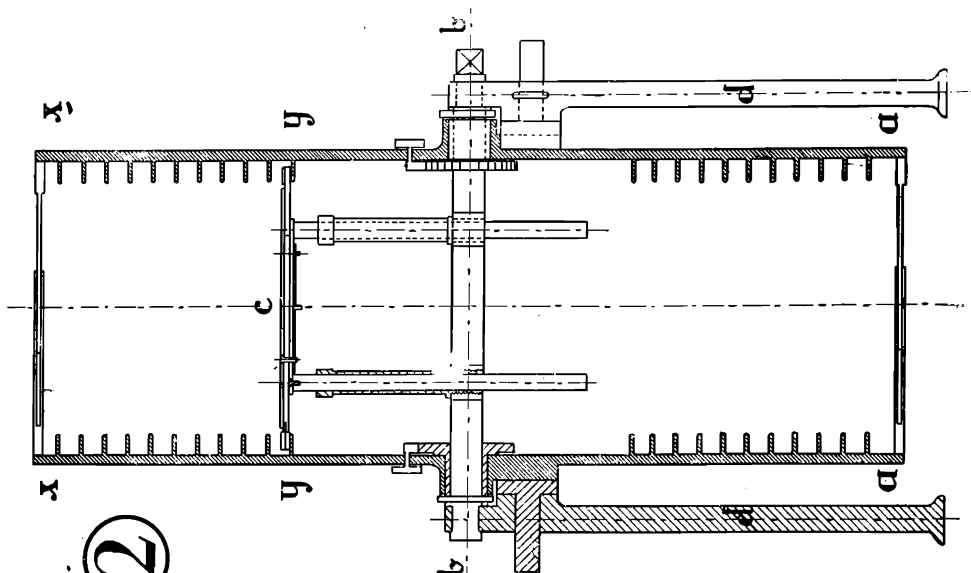
Zastrzeżenia patentowe.

1. Przyrząd do wywoływania błon fotograficznych zwijanych (wywoływaczka), znamienny tem, że zaopatrzony jest w specjalny bęben, w którym nawijanie błony odbywa się ruchem spiralnym od największego obwodu ślimacznicy tarcz, zbliżając się stopniowo do osi bębna zapomocą obrotu osi bębna, powodującego spiralny ruch poprzeczki prowadzącej.

2. Przyrząd do wywoływania błon fotograficznych zwijanych (wywoływaczka) według zastrz. 1, znamienny tem, że służący do nawijania błony bęben przyrządu skonstruowany jest z dwóch bliźniaczych tarcz, osadzonych na wspólnej osi i może być unieruchomiony podczas nawijania błony zapomocą występow tarcz wchodzących w odpowiednie wycięcia łożysk, przy czem nawijanie błon różnej szerokości uzależnione jest od zbliżenia (lub rozsunienia) na osi tarcz bębna i zmiany części poprzeczki prowadzącej błonę.

3. Przyrząd według zastrz. 1 i 2, znamienny tem, że zbiorniki, służące do laboratoryjnego opracowania błony, służą równocześnie do ochrony dwutarczowego bębna zbiornika podczas transportu w ten sposób, iż zostają nałożone jeden na drugi i spięte klamrami.

Juliusz Gosiewski.

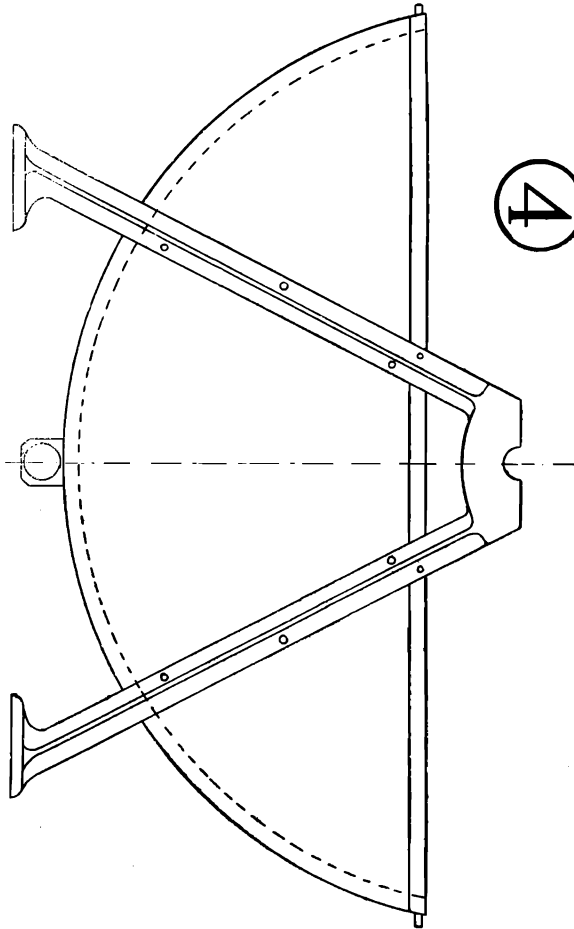

Fig.
4

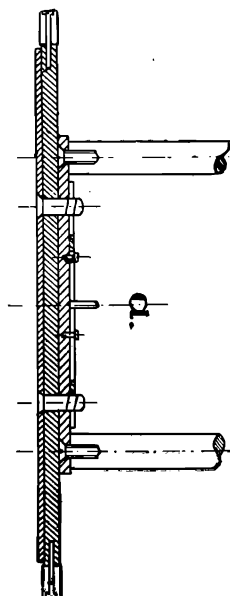

Fig.
5